

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2020/1349**z dnia 25 września 2020 r.****w sprawie udzielenia Republice Włoskiej tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2020/672 z dnia 19 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej (SURE), jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 7 sierpnia 2020 r. Włochy zwróciły się do Unii o pomoc finansową w celu uzupełnienia krajowych działań w celu uwzględnienia wpływu pandemii COVID-19 oraz odpowiedzenia na konsekwencje społeczno-gospodarcze tej pandemii dla pracowników i osób samozatrudnionych.
- (2) Oczekuje się, że pandemia COVID-19 oraz nadzwyczajne środki wdrożone przez Włochy, aby zapobiec jej rozprzestrzenianiu się oraz złagodzić jej skutki społeczno-gospodarcze i zdrowotne, będą miały ogromny wpływ na finanse publiczne. Zgodnie z prognozą Komisji z wiosny 2020 r. oczekuje się, że na koniec 2020 r. deficyt oraz dług sektora instytucji rządowych i samorządowych we Włoszech wyniosą odpowiednio 11,1 % i 158,9 % produktu krajowego brutto (PKB). Jak wynika ze śródkresowej prognozy Komisji z lata 2020 r., przewiduje się, że PKB Włoch zmniejszy się o 11,2 % w 2020 r.
- (3) Pandemia COVID-19 wyłączyła znaczną część ludności Włoch z aktywności zawodowej. Jak zostało to przedstawione w motywach 4–10, sytuacja ta doprowadziła do nagłego i znacznego wzrostu wydatków publicznych Włoch w związku z mechanizmami zmniejszonego wymiaru czasu pracy dla pracowników, dodatkami dla osób samozatrudnionych, pracowników zatrudnionych na czas określony w rolnictwie, pracowników branży rozrywkowej, osób współpracujących ze stowarzyszeniami sportowymi, pracowników domowych i osób pracujących na wezwanie, a także z bonami na opiekę nad dzieckiem, dodatkowymi świadczeniami z tytułu urlopu rodzicielskiego i urlopu związanego z niepełnosprawnością, dotacjami bezzwrotnymi dla osób samozatrudnionych i indywidualnych przedsiębiorstw oraz ulgami podatkowymi na rzecz wsparcia środków z zakresu zdrowia publicznego.
- (4) „Dekret z mocą ustawy nr 18/2020” ⁽²⁾ i „dekret z mocą ustawy nr 34/2020” ⁽³⁾, o których mowa we wniosku Włoch z dnia 7 sierpnia 2020 r., stanowiły podstawę wprowadzenia szeregu środków mających na celu uwzględnienie wpływu pandemii COVID-19, w tym rozszerzenia obowiązujących mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy (*Cassa integrazione guadagni*). W ramach tego środka pokrywane jest 80 % zwykłego wynagrodzenia pracowników, których umowa o pracę pozostaje zachowana, w przedsiębiorstwach całkowicie lub częściowo zamkniętych ze względu na pandemię COVID-19 maksymalnie przez okres 18 tygodni w okresie od dnia 23 lutego 2020 r. do dnia 31 października 2020 r.
- (5) W odniesieniu do osób samozatrudnionych i freelancerów władze wprowadziły dodatek w wysokości 600 EUR miesięcznie za marzec i kwiecień 2020 r. Freelancerzy, których dochody z pracy zmniejszyły się co najmniej o 33 % w marcu i kwietniu 2020 r. w ujęciu rok do roku, są również uprawnieni do dodatku w wysokości 1 000 EUR za maj 2020 r. Kolejny dodatek w wysokości 600 EUR za marzec 2020 r. przysługuje osobom samozatrudnionym i freelancerom zarejestrowanym w prywatnych instytucjach oferujących obowiązkowe ubezpieczenia społeczne.
- (6) Władze prowadziły różne środki dotyczące konkretnych zawodów, na które pandemia COVID-19 wywarła niekorzystny wpływ. Są to następujące środki: dodatek w wysokości 600 EUR za marzec 2020 r. oraz w wysokości 500 EUR za kwiecień 2020 r. dla pracowników zatrudnionych na czas określony w rolnictwie; dodatek w wysokości 600 EUR miesięcznie za marzec, kwiecień i maj 2020 r. dla pracowników branży rozrywkowej (o rocznym dochodzie nieprzekraczającym 50 000 EUR); dodatek w wysokości 600 EUR miesięcznie za marzec, kwiecień i maj 2020 r. dla osób współpracujących ze stowarzyszeniami sportowymi; dodatek w wysokości 600 EUR miesięcznie za marzec, kwiecień i maj 2020 r. dla osób pracujących na wezwanie oraz dodatek w wysokości 500 EUR miesięcznie za kwiecień i maj 2020 r. dla pracowników domowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 159 z 20.5.2020, s. 1.⁽²⁾ Dekret z mocą ustawy nr 18/2020, w wersji przekształconej ustawą nr 27/2020.⁽³⁾ Dekret z mocą ustawy nr 34/2020, w wersji przekształconej ustawą nr 77/2020.

- (7) Władze wprowadziły również dwa środki dotyczące skutków zamknięcia placówek wczesnej edukacji i szkół; jednym z nich są świadczenia z tytułu urlopu rodzicielskiego trwającego maksymalnie 30 dni w okresie od dnia 5 marca 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2020 r., które to świadczenia przysługują pracownikom lub osobom samozatrudnionym mającym dzieci w wieku do 12. roku życia (oraz powyżej 12. roku życia w przypadku dzieci niepełnosprawnych nadal uczęszczających do szkoły) i pokrywają 50 % dochodów takich osób; drugi środek stanowią bony na opiekę nad dzieckiem na kwotę maksymalnie 2 000 EUR, które stanowią rozwiązanie alternatywne wobec świadczeń z tytułu urlopu rodzicielskiego i są ważne w tym samym okresie. Środki te można uznać za środki podobne do mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2020/672, ponieważ w ramach tych środków zapewnia się wsparcie dochodu dla pracowników i osób samozatrudnionych, które ułatwi im pokrycie kosztów opieki nad dziećmi w okresie zamknięcia szkół, a tym samym umożliwi rodzicom kontynuowanie pracy, pozwalając uniknąć narażenia ich stosunku pracy na ryzyko rozwiązania.
- (8) Ponadto władze wprowadziły dodatkowe świadczenia z tytułu urlopu spowodowanego niepełnosprawnością, trwającego maksymalnie 12 dni w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 30 kwietnia 2020 r. oraz kolejne 12 dni w okresie od dnia 1 maja 2020 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. dla pracowników o znacznym stopniu niepełnosprawności lub pracowników mających krewnych o znacznym stopniu niepełnosprawności. Stanowi to rozszerzenie obowiązującego mechanizmu uprawniającego pracowników do trzech dni urlopu miesięcznie z tytułu niepełnosprawności.
- (9) Wprowadzono dotacje bezzwrotne dla osób samozatrudnionych i indywidualnych przedsiębiorstw. Kwotę dotacji oblicza się, uwzględniając spadek obrotów w kwietniu 2020 r. w porównaniu z kwietniem 2019 r. (przy czym obroty muszą spaść przynajmniej o 1 000 EUR i maksymalnie o 20 %).
- (10) Ponadto władze wprowadziły dwa środki ochrony zdrowia – nową tymczasową ulgę podatkową na poziomie 60 % kosztów zwiększenia bezpieczeństwa w miejscu pracy (maksymalna kwota 80 000 EUR) i nową tymczasową ulgę podatkową na poziomie 60 % kosztów dezynfekcji w małych przedsiębiorstwach, gabinetach specjalistycznych i organizacjach nienastawionych na zysk oraz zakupu sprzętu ochronnego (maksymalna kwota 60 000 EUR). Przedmiotowe ulgi podatkowe skutkują utratą dochodów przez rząd, w związku z czym można je uznać za równoważne z wydatkami publicznymi.
- (11) Włochy spełniają warunki dotyczące zwrócenia się z wnioskiem o pomoc finansową, które określono w art. 3 rozporządzenia (UE) 2020/672. Włochy przedstawiły Komisji odpowiednie dowody potwierdzające, że faktyczne i planowane wydatki publiczne wzrosły o 28 811 965 628 EUR od dnia 1 lutego 2020 r. w związku ze zwiększoną kwotą bezpośrednio wynikającą z mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy dla pracowników, dodatków dla osób samozatrudnionych, pracowników zatrudnionych na czas określony w rolnictwie, pracowników branży rozrywkowej, osób współpracujących ze stowarzyszeniami sportowymi, pracowników domowych i osób pracujących na wезwanie, a także z bonów na opiekę nad dzieckiem, dodatkowych świadczeń z tytułu urlopu rodzicielskiego i urlopu związanego z niepełnosprawnością, dotacji bezzwrotnych dla osób samozatrudnionych i indywidualnych przedsiębiorstw. Stanowi to nagły i znaczny wzrost, ponieważ wydatki dotyczą zarówno nowych środków, jak i rozszerzenia zakresu już istniejących środków, które obejmują znaczną część przedsiębiorstw i ludności aktywnej zawodowo we Włoszech. Włochy zamierzają sfinansować 320 000 000 EUR zwiększonej kwoty wydatków ze środków unijnych.
- (12) Komisja skonsultowała się z Włochami oraz zweryfikowała nagły i znaczny wzrost faktycznych i planowanych wydatków publicznych związanych bezpośrednio z mechanizmami zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnymi środkami, a także z korzystaniem ze środków ochrony zdrowia związanych z pandemią COVID-19, o których mowa we wniosku z dnia 7 sierpnia 2020 r., zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) 2020/672.
- (13) Należy zatem udzielić pomocy finansowej, aby pomóc Włochom w złagodzeniu skutków społeczno-gospodarczych poważnych zakłóceń gospodarczych spowodowanych przez pandemię COVID-19. Komisja powinna podejmować decyzje dotyczące terminów zapadalności, wysokości i uruchamiania transz i podtransz w ścisłej współpracy z organami krajowymi.
- (14) Niniejsza decyzja powinna pozostawać bez uszczerbku dla wyniku jakichkolwiek procedur dotyczących zakłóceń funkcjonowania rynku wewnętrznego, które mogą zostać podjęte, w szczególności na podstawie art. 107 i 108 Traktatu. Niniejsza decyzja nie uchyla obowiązku powiadomienia Komisji przez państwo członkowskie, na podstawie art. 108 Traktatu, o przypadkach potencjalnej pomocy państwa.
- (15) Włochy powinny regularnie przedstawiać Komisji informacje dotyczące realizacji planowanych wydatków publicznych, aby umożliwić Komisji ocenę stopnia realizacji tych wydatków przez Włochy.
- (16) Decyzję o udzieleniu pomocy finansowej podjęto, uwzględniając istniejące i przewidywane potrzeby Włoch, a także już przedłożone lub planowane wnioski pozostałych państw członkowskich o pomoc finansową na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672, z uwzględnieniem zasad równego traktowania, solidarności, proporcjonalności i przejrzystości. W szczególności kwotę pożyczki ustalono tak, aby zapewnić zgodność z normami ostrożnościowymi stosowanymi do portfela pożyczek, które określono w rozporządzeniu (UE) 2020/672,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Włochy spełniają warunki określone w art. 3 rozporządzenia (UE) 2020/672.

Artykuł 2

1. Unia udziela Włochom pożyczki do maksymalnej wysokości 27 438 486 464 EUR. Maksymalny średni termin zapadalności pożyczki wynosi 15 lat.
2. Okres dostępności pomocy finansowej udzielonej na podstawie niniejszej decyzji wynosi 18 miesięcy od pierwszego dnia, w którym niniejsza decyzja stała się skuteczna.
3. Pomoc finansowa Unii jest udostępniana Włochom przez Komisję w maksymalnie dziesięciu transzach. Transza może zostać wypłacona w jednej podtranszy lub w kilku podtranszach. Terminy zapadalności podtransz w ramach pierwszej transzy mogą być dłuższe niż maksymalny średni termin zapadalności, o którym mowa w ust. 1. W takich przypadkach terminy zapadalności kolejnych podtransz są ustalane w taki sposób, aby po wypłacie wszystkich transz osiągnięto zgodność z maksymalnym średnim terminem zapadalności, o którym mowa w ust. 1.
4. Warunkiem uruchomienia pierwszej transzy jest obowiązywanie umowy pożyczki, o której mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/672.
5. Włochy pokrywają koszty finansowania poniesione przez Unię, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2020/672, w odniesieniu do każdej transzy, powiększone o wszelkie opłaty, koszty i wydatki poniesione przez Unię, które wynikają z rodzaju finansowania związanego z pożyczką udzieloną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.
6. Komisja decyduje o wysokości oraz o uruchomieniu transz, a także o wysokości podtransz.

Artykuł 3

Włochy mogą finansować następujące środki:

- a) rozszerzenie obowiązujących mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy (*Cassa integrazione guadagni*) dla pracowników przewidziane w art. 19–22 „dekretu z mocą ustawy nr 18/2020”, w wersji przekształconej „ustawą nr 27/2020”, oraz art. 68–71 „dekretu z mocą ustawy nr 34/2020”, w wersji przekształconej ustawą nr 77/2020;
- b) dodatek dla osób samozatrudnionych przewidziany w art. 27, 28 i 44 „dekretu z mocą ustawy nr 18/2020”, w wersji przekształconej „ustawą nr 27/2020”, oraz art. 84 „dekretu z mocą ustawy nr 34/2020”, w wersji przekształconej ustawą nr 77/2020;
- c) dodatki dla pracowników zatrudnionych na czas określony w rolnictwie przewidziane w art. 30 „dekretu z mocą ustawy nr 18/2020” oraz art. 84 „dekretu z mocą ustawy nr 34/2020”, w wersji przekształconej „ustawą nr 77/2020”;
- d) dodatki dla pracowników branży rozrywkowej przewidziane w art. 38 „dekretu z mocą ustawy nr 18/2020” oraz art. 84 „dekretu z mocą ustawy nr 34/2020”, w wersji przekształconej ustawą nr 77/2020;
- e) dodatki dla osób współpracujących ze stowarzyszeniami sportowymi przewidziane w art. 96 „dekretu z mocą ustawy nr 18/2020” oraz art. 84 „dekretu z mocą ustawy nr 34/2020”, w wersji przekształconej ustawą nr 77/2020;
- f) dodatek dla pracowników domowych przewidziany w art. 85 „dekretu z mocą ustawy nr 34/2020”, w wersji przekształconej „ustawą nr 77/2020”;
- g) dodatek dla osób pracujących na wezwanie przewidziany w art. 44 „dekretu z mocą ustawy nr 18/2020” oraz art. 84 „dekretu z mocą ustawy nr 34/2020”, w wersji przekształconej „ustawą nr 77/2020”;
- h) dotacje bezzwrotne dla osób samozatrudnionych i indywidualnych przedsiębiorstw przewidziane w art. 25 „dekretu z mocą ustawy nr 34/2020”, w wersji przekształconej „ustawą nr 77/2020” w zakresie wydatków związanych ze wsparciem osób samozatrudnionych i przedsiębiorstwo jednoosobowych;
- i) świadczenia z tytułu urlopu rodzicielskiego przewidziane w art. 23 i 25 „dekretu z mocą ustawy nr 18/2020”, w wersji przekształconej ustawą nr 27/2020 oraz art. 72 „dekretu z mocą ustawy nr 34/2020”, w wersji przekształconej „ustawą nr 77/2020”;
- j) bony na opiekę nad dzieckiem przewidziane w art. 23 i 25 „dekretu z mocą ustawy nr 18/2020”, w wersji przekształconej „ustawą nr 27/2020” oraz art. 73 „dekretu z mocą ustawy nr 34/2020”, w wersji przekształconej „ustawą nr 77/2020”;

- k) świadczenia z tytułu urlopu związanego z niepełnosprawnością przewidziane w art. 24 „dekretu z mocą ustawy nr 18/2020”, w wersji przekształconej „ustawą nr 27/2020” oraz art. 74 „dekretu z mocą ustawy nr 34/2020”, w wersji przekształconej „ustawą nr 77/2020”;
- l) ulgi podatkowe związane ze zwiększeniem bezpieczeństwa w miejscu pracy przewidziane w art. 120 „dekretu z mocą ustawy nr 34/2020”, w wersji przekształconej „ustawą nr 77/2020”;
- m) ulgi podatkowe związane z dezynfekcją w miejscach pracy i zakupem sprzętu ochronnego przewidziane w art. 125 „dekretu z mocą ustawy nr 34/2020”, w wersji przekształconej „ustawą nr 77/2020”.

Artykuł 4

Włochy przekazują Komisji do dnia 30 marca 2021 r., a następnie co sześć miesięcy, informacje dotyczące realizacji planowanych wydatków publicznych do czasu całkowitego zrealizowania tych wydatków.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji adresatowi.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 września 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący
